Щастя згублені ключі.
Якби їх знайти хутчій!
Пошукати в лісі, в полі,
запитать, зустрівшись, Долі:
"Ти горою, Доле, йшла,
чи мої ключі знайшла
з золотими обідками?
Щоб пізнати, що ті самі,
там намітку під кісник
накарбовано з весни.
Чом я пояс попустила?
Не інакше — вража сила.
Чом цяцькований обруч
не тулила обіруч?"
Посміхнеться оком Доля:
"Довгі, довгі луки поля
і темніший ночі гай.
Як згубила, то й шукай!"